

Angela Merkel semmit nem ért, vagy a háttérhatalom irányítja

2015 szeptember 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Vajon „Európa nagyszónya” kell?en felkészült-e arra, hogy a menekültválság valódi súlyát és veszélyességét felismerje? Vagy tudatosan beszél csacszkodásokat?

A modern kori népvándorlás s?r? eseményei közepette kevés figyelem jutott arra, hogy Angela Merkel kancellár asszony egy fórumon hosszabban kifejtette véleményét az Európát fenyeget? invázióval és iszlamizációval kapcsolatban (a Die Zeit tudósított az eseményr?l). Az ott elhangzottak alapján felmerül az európai polgárban a kérdés: vajon „Európa nagyaszonnya” kell?en felkészült-e arra, hogy a menekültválság valódi súlyát és veszélyességét felismerje? Vagy tudatosan beszél csacskaságokat?

Történt ugyanis, hogy szeptember 3-án Merkel kancellár asszony Bernben vette át már korábban odaítélt díszdoktori oklevelét, s a ceremónia után párbeszéd alakult ki a német politikus és a jelenlév?k között. Az egyik kérde? arról érdekl?dött, hogy milyen eszközökkel kívánja a kancellár megvédeni Európát és az európai kultúrát az iszlamizációtól. A hosszú válasz érdekesre sikeredett. Ezekb?l szemezgetnék.

Merkel el?sz?r is leszögezte: „Úgy vélem, hogy az iszlamizmus és az iszlám terror sajnos olyan jelenségek, amelyek legnagyobb mértékben Szíriában, Líbiában, Észak-Irakban jelentkeznek, de ezekhez sajnos maga az Európai Unió is nagyszámú harcossal járult hozzá. Nem mondhatjuk tehát, hogy ez egy olyan jelenség, amihez nekünk semmi közünk nincsen, hiszen részben olyan emberekr?l – és igen gyakran fiatal emberekr?l – van szó, akik a mi országainkban n?ttek fel, és az ? sorsukhoz ilyen formában mi is hozzájárultunk.”

Sajátos önostorozó nyilatkozat ez. Ezek szerint mi, európaiak, jelent?s mértékben felel?sek vagyunk az iszlamizmus és az iszlám terror térhódításáért. Jó, hogy azt nem mondja a kancellár, hogy igazából Európa gerjesztette az iszlamizmust, a dzsihadizmust, a vallási fundamentalizmust. Németország szégyellje magát, amiért képtelen volt a török bevándorlók második, harmadik generációját integrálni, s még csak véletlenül sem arról van szó, hogy a munkaer?piacról kiszoruló fiatal arab emberek újra felfedezték vallási-etnikai gyökereiket, s egy id? után képtelenek voltak az Iszlám Állam vonzó ígéreteket tartogató hívó szavára nemet mondani. Az iszlám fundamentalizmus feler?södéséhez, az Iszlám Állam létrejöttéhez tehát nekünk, európaiaknak (németeknek) sok közünk van... (Ez így persze képtelenség, miközben az igaz, hogy az Egyesült Államok a maga egyoldalú beavatkozásával, az Aszad ellen harcoló vallási szervezetek felfegyverzésével indirekt módon sokat tett az Iszlám Állam megszervezéséért.)

Merkel folytatta: „És ha valamit hiányolok, az nem az, hogy valakinek a szemére vetem, hogy kiáll a saját muszlim

meggy?z?dése mellett, hanem hogy legyen bátorságunk ahhoz is, hogy kimondjuk, hogy mi keresztények vagyunk, hogy legyen bátorságunk kimondani azt is, hogy mi ebben a témában készek vagyunk párbeszédet folytatni. Akkor elevenítsük is fel, kérem szépen, azt a hagyományt is, hogy eljárunk szépen az istentiszteletra vagy esetleg éljünk jobban a Biblia szerint, és legyünk képesek netalántán egy templom falán egy freskót felismerni és magyarázni.”

A kancellár asszony kiindulópontja – mely szerint vállaljuk jobban kereszténységünket, járjunk többet templomba, tegyük tartalmassá vallásunkat, s akkor minden rendben lesz, akkor majd „felvesszük a versenyt” az iszlámmal – jóindulatúnak t?nik, de egyáltalán nem számol a realitásokkal – és éppen ez a baj vele. Egyfel?l, a két vallás egészen más állapotban van; Európa jelent?s mértékben szekularizálódott, a maradék kereszténység nem hivalkodó, nem terjeszked?, nem viszi az utcára a vallást, míg az arab emberek dönt? részének a mindennapi lét és az iszlám gyakorlása elválaszthatatlan egymástól. Az iszlám nem individuális, hanem közösségi vallás és életforma egyszerre, amelyben lényeges elem az er?s összetartás, a közös szertartások megjelenése – a mecseteken túl – a közösségi tereken, az utcán. Ebb?l fakadóan dönt? szempont a mennyiség: minél nagyobb számban és minél többen jelennek meg az iszlám hívei Európa országaiban, annál egyértelm?bben megnyilvánul a terjeszkedési szándék, a hittérítés, s a nagy számok törvénye alapján megjelenik a fundamentalizmus is. A két vallás tehát egészen más kiindulópontú, s egészen más állapotban van. Ha valaki – történetesen „Európa legbefolyásosabb asszonya” – azt állítja, hogy járjunk többet templomba, s akkor minden megoldódik, lényegében aláírja a kereszténység halálos ítéletét.

Másfel?l mi az, hogy „ebben a témában (a vallások témájában) készek vagyunk párbeszédet folytatni”? Gondoljuk csak meg: ha mi, európaiak mondjuk Szíriában vagy Irakban terjeszteni a keresztény értékeket, vajon azt mondanák erre az iszlám vezet?k, hogy akkor most err?l folytassunk párbeszédet? Ugye, kissé viccesen hangzik ez? Szögezzük le: nekünk, európaiaknak, semmilyen okunk sincs arra, hogy egy másik, beáramló vallással „párbeszédet” folytassunk, mintha kérdéses lehetne, hogy ki van itthon és ki van vendégségben.

Végül így fejezte be a választ Merkel:

„... az európai történelem annyira gazdag drámai és hátborzongató ütközetekben, hogy nagyon óvatossá kell lennünk akkor, amikor panaszkodunk, hogy máshol mennyi rossz dolog történik. Ez ellen fel kell lépni, és meg kell próbálnunk ezt a késztetést legy?zni magunkban, hiszen semmi okunk nincsen a g?gre, ezt meg kell hogy mondjam. Ezt mint a német kancellár mondom önöknek.”

Ah, so – mondhatnánk németesen. Szóval csak ne panaszkodjunk annyira, ne ijedezzünk annyira a terrorizmustól, volt elég piszkos ügy a mi történelmünkben is. És persze ha nem is mondjuk ki, mi németek, ugye tudjuk: itt van a mi náci múltunk. Jobb tehát, ha befogjuk a szánkat, és reménykedünk a csodában.

A végére számomra egyetlen kérdés maradt: mi történt Merkel kancellár asszonnyal? Néhány hónapja még egy televíziós m?sorban azt mondta egy palesztin kislánynak, hogy tudod, egy dolog a sajnálat, de a politika kemény dolog, lehet, hogy téged nem tud befogadni Németország.

Két lehet?ség van. Az egyik, hogy Merkel asszonynak ez a valóban gigászi kihívás, amit az iszlám invázió jelent, túln? a képességein. És akkor ez életveszélyes. A másik lehet?ség, hogy az USA képében megjelen? háttérhatalmak irányítják ?t is, és azt mondja, amit mondani kell ahhoz, hogy a „nagy terv” megvalósuljon. Na, ez pedig halálos.

Fricz Tamás - *A szerz? politológus*

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló